

Arrest

nr. 325 762 van 24 april 2025
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. BERNARD
Louizalaan 2
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 2 januari 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2025.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat A. BERNARD verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in 1963.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 12 november 2022. Op 16 november 2022 dient de verzoekende partij een verzoek om internationale bescherming in.

Op 19 april 2024 wordt de verzoekende partij gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal).

Op 19 november 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing:

"A. Feitenrelaas

*U, [A. O.] (*x/05/1963), verklaart over de Syrische nationaliteit te beschikken. U bent een soennitische Arabier afkomstig uit de stad Latakia. Tot 2000 woonde u afwisselend in de wijken Martaqla en Al Amerikan, daar uw ouders gescheiden waren. Na uw huwelijk ging u bij uw vrouw wonen in de stad Jableh, provincie Latakia. Hier woonde u tot uw vertrek uit Syrië.*

In 1982 ging u een eerste keer naar Algerije. U studeerde er voor anderhalf jaar burgerlijk ingenieur aan de Al Harash universiteit in Algiers. Dit ging u echter niet goed af, waarna u naar het toenmalige Joegoslavië ging. Hier studeerde u anderhalf jaar mijnningénieur, maar beseftte dat dit weinig zin had, daar ze in Syrië uw diploma niet zouden erkennen. U keerde vervolgens terug naar Syrië.

Van 1986 tot 1988 deed u uw militaire dienst. U kreeg uw opleiding in Aleppo en werd vervolgens gestationeerd in Kiswe, Rif Damascus. Uw specialisatie was artillerie. Als raqib moest u eerst training geven aan soldaten en later werd u de verantwoordelijke van een opslagplaats.

In 1988 ging u opnieuw naar Algerije en studeerde rechten aan de Bin Aqnun universiteit. Na uw studies werkte u in Algiers in een drukkerij tot 1997. Daarna keerde u terug naar Syrië. Hier werkte u eerst een jaar in de drukkerij van een vriend van u en opende vervolgens uw eigen drukkerij.

In 2000 huwde u met [M. A.]. Jullie kregen vier kinderen. Uw vrouw en drie dochters verblijven nog steeds in Jableh, Latakia. Uw minderjarige zoon [M. T.] is mee met u in België.

Op 30 mei 2011 werd u gearresteerd door de autoriteiten. Voor drie dagen zat u in de gevangenis van de militaire veiligheidsdienst Al Amen Al Askari. Ze probeerden te bewijzen dat u verboden pamfletten aan het afdrukken was tegen het regime. Ze doorzochten uw drukkerij maar vonden geen bewijzen. Vervolgens werd u na deze drie dagen vrijgelaten.

Reeds voor de start van het huidige conflict diende u samen te werken met het regime om informatie aan hen door te spelen over klanten in uw drukkerij. Er was echter nog meer vrijheid en minder druk. Na de uitbraak van de oorlog moest u nauwgezet rapporteren aan het regime over wat u deed in de drukkerij. Om de week of tien dagen moest u zich gaan aanmelden bij hen. Dit ging vooral over de zegels die u maakte voor bepaalde beroepen die met deze zegels werkten en hier een vergunning voor hadden. Op deze manier wilde het regime in de gaten houden dat niemand onterecht die zegels verkreeg. Ook kwamen ze af en toe onverwachts langs in de drukkerij en vroegen u gratis diensten, zoals het afdrukken van uitnodigingen voor een huwelijksfeest, of ze namen spullen zomaar mee waarop u drukwerk had uitgevoerd.

Voor een periode van meer dan tien jaar werkte u samen. U werd echter een dagje ouder en was dit alles beu. U had ondertussen voldoende financiële middelen en besloot Syrië te verlaten. Op 21 september 2022 verliet u Syrië samen met uw zoon [M. T.]. U vloog van Damascus naar Libië. Hierna ging u over zee naar Italië, vervolgens met een auto naar Duitsland en tenslotte met de trein naar België, waar u aankwam op 12 november 2022. Op 6 november 2022 werden uw vingerafdrukken genomen in Italië. In België diende u een verzoek om internationale bescherming in op 16 november 2022 met uw minderjarige zoon [M. T.]. Bij terugkeer vreest u het Syrische regime vanwege uw samenwerking met hen in uw drukkerij, en het feit dat u naar het buitenland ging.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende documenten neer: uw paspoort (geldig tot (...)/10/2027) en dat van uw echtgenote, dochters en zoon, jullie identiteitskaarten, familiesamenstelling, familieboekje, militair boekje en afzwaaiattest van uw militaire dienst, huwelijksakte, rijbewijs, de Belgische identiteitskaarten van uw (half)broers [H.] (O.V. xxx, CG xx) en [A.] (O.V. xxx, CG xx), enkele documenten inzake uw drukkerij (visitekaartjes, reclame, een uitgangbord en een voorbeeld van uw drukwerk), en enkele medische documenten.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Wat betreft de stukken die u neerlegt met betrekking tot uw fysieke gezondheidstoestand en ter staving van het argument dat deze u zou verhinderen om uw motieven naar behoren uiteen te zetten, moet er immers op worden gewezen dat deze niet aantonen dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen. Uit de voorgelegde attesten komen bij u volgende diagnoses naar voren: een hernia (03/02/2023), artrose aan uw knie (13/07/2023), uw halswervels (12/10/2023) en uw lage rug (18/10/2023), osteoporose (29/09/2023), discopathie of een veroudering van de tussenwervelschijven van uw wervelkolom (06/11/2023, 01/02/2024), lumbale discopathie (17/11/2023) en radiculopathie of pijn door compressie van de zenuwwortels. U wordt hieromtrent verder opgevolgd.

Tijdens het persoonlijk onderhoud op 19 april 2024 werd u de vraag gesteld of u zich oké voelde om het interview te doen, waarop u antwoordde 'ja, geen probleem' (CGVS, p.3). Verder werd u meegedeeld dat u het zeker moest melden indien u zich niet goed zou voelen, en dat er altijd een korte pauze kon genomen worden (CGVS, p.3). Op het einde van het persoonlijk onderhoud werd u gevraagd of u het gevoel had dat u alles kon vertellen, waarop u instemmend antwoordde (CGVS, p.21). Tijdens het persoonlijk onderhoud werd door u of advocaat geen melding gemaakt van ongemakken. Ook het CGVS kon dergelijke noden niet vaststellen in uw hoofde tijdens het persoonlijk onderhoud.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, dient te worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens of elementen heeft aangebracht op basis waarvan ten aanzien van u kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 §2 van de Vreemdelingenwet.

Gevraagd naar de gebeurtenissen waardoor u Syrië verliet en niet kunt terugkeren, verwijst u naar het gegeven dat u informatie uit uw drukkerij moest doorgeven aan het regime. Dit betrof grotendeels informatie over personen die een aanvraag deden om een zegel te laten maken bij u (CGVS, p.18). Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent echter dat u er niet in slaagt een actuele vrees hieromtrent aannemelijk te maken. Zo dient opgemerkt te worden dat u deze gehele situatie danig lang liet aanslepen zonder enige stappen te ondernemen hieraan onderuit te geraken, zonder enige concrete problemen te hebben gekend en zonder enige pogingen ondernomen te hebben om Syrië eerder te verlaten. Deze elementen maken dat er geen vrees in uw hoofde kan worden waargenomen inzake uw samenwerking met het regime.

Vooreerst betrof de samenwerking geen nieuwigheid van de laatste jaren. Zo bestond deze reeds van voor het huidige conflict in Syrië (CGVS, p.19). Echter gaf u aan dat u vanaf het begin van de oorlog minder vrijheid had en dat de druk op u toenam om meer informatie door te geven. Dit dient enigszins genuanceerd te worden, daar het regime u zei om hen op de hoogte te brengen van wat u deed zolang uw drukkerij open is (CGVS, p.17). Tevens verklaarde u dat niet alles gerapporteerd moest worden, maar dat de focus lag op de zegels die u maakte (CGVS, p.18). Het leek er dan ook op dat de overheid simpelweg wilde controleren of alle zegels correct werden gemaakt voor personen die hiervoor een vergunning hadden, niets meer en niets minder. Vervolgens werkte u nog een goeie tien jaar verder als zelfstandige in uw drukkerij en ondernam u geen enkele concrete stappen om hier onderuit te geraken. U hiernaar gevraagd, stelde u ten eerste dat dit uw beroep is en ten tweede dat het niet makkelijk is om op uw leeftijd een nieuwe job te vinden (CGVS, p.19). Op de vraag of u ooit effectief op zoek gegaan bent naar een nieuwe job, antwoordde u dat het niet makkelijk is om als zelfstandige na decennia terug onder iemand te gaan werken. Ook wierp u nog op dat u in loondienst weinig zou verdienen en arm zou worden. Indien u echter omwille van uw job een vrees voor vervolging dient te koesteren kan het weinig overtuigen dat u nooit een andere job zou gezocht hebben daar u niet terug in loondienst wilde gaan werken. Bovendien werkte uw echtgenote evenzeer als ambtenaar, zijnde als ingenieur, en kwamen er bijgevolg ook van haar inkomsten (CGVS, p.21). Daarnaast had uw vrouw u eveneens aangeraden om iets anders te gaan doen. Dat u in al die tijd nooit enige concrete stappen ondernam om van job te veranderen en bijgevolg van deze verplichte samenwerking met het regime af te geraken, doet de ernst van uw vrees ten zeerste kelderen.

Ook het gegeven dat u al die jaren zonder enige concrete problemen in Syrië kon verblijven, zwakt uw vrees verder af. U bleef gewoon in de pas lopen en ging nooit tegen het regime in. Bijgevolg kwam u nooit tegen het regime in opstand en kende u verder geen problemen met hen. U slaagt er dan ook niet in om klare wijn te schenken inzake het probleem dat het regime tot op heden met u zou hebben. Inzake uw vertrek verwees u immers geenszins naar eventuele problemen die zich voordeden, maar naar het feit dat u deze samenwerking niet kon stopzetten en dat u deze situatie beu was (CGVS, p.19). Dit houdt echter geenszins een vrees tot vervolging in. Daarbij doet het bevreemd aan dat het verlaten van uw land hierbij de enige optie leek te zijn. Zoals supra aangehaald kan niet ingezien worden waarom u niet louter van job zou veranderen of op pensioen zou gaan, zodat u niet langer zou moeten samenwerken met de overheid. De overheid had immers zelf aangegeven dat u hen op de hoogte moest houden zolang uw drukkerij open was (CGVS, p.19). Hetgeen nogmaals een normale gang van zaken lijkt, dat de overheid toezicht houdt of de zegels correct werden gemaakt voor de personen met een vergunning. Dat u dergelijke minder invasieve stappen dan ook nooit overwoog, terwijl er zich geen concrete problemen voordeden, doet verder afbreuk aan uw vooropgestelde vrees. Tevens dient ook opgemerkt te worden dat u wel erg lang wachtte om Syrië te verlaten indien u effectief het regime dient te vrezen vanwege uw samenwerking. Waar u verwees naar het financiële aspect kan dit weinig overtuigen. Zo werkte uw vrouw toen als ingenieur, huurden jullie een huis en waren jullie een ander huis aan het bouwen, en studeren uw dochters etc. Dat het tot tien jaar lang zou geduurd hebben om voldoende financiële middelen bijeen te krijgen om Syrisch regimegebied te verlaten, lijkt toch weinig aannemelijk. Er kan immers verwacht worden dat u zich zo snel mogelijk uit de voeten zou maken en minstens reeds naar een buurland zou vertrekken om zo enig risico in Syrië te ontlopen. Uw laattijdig vertrek ondermijnt dan ook wel degelijk verder uw vermeende vrees.

Verder kon u in 2021 zonder enige problemen een paspoort bekomen bij de Syrische autoriteiten en verliet u op 21 september 2022 zonder enige problemen legaal het land via de luchthaven van Damascus. Deze elementen zetten de afwezigheid van een vrees voor het Syrische regime louter kracht bij. Tenslotte leven uw echtgenote en andere kinderen nog steeds in Jableh, Latakia en zetten zij hun leven verder zonder concrete problemen. Waar u aangaf dat iemand van de veiligheidsdienst nog twee of drie keer bij uw vrouw kwam vragen naar u, dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit blote beweringen betreffen. Zelfs indien ze effectief langskwamen, leken ze volgens uw verklaringen louter te polsen naar uw plotse afwezigheid. Zoals u

zelf aanhaalde, waren ze het gewoon dat u zich altijd kwam aanmelden bij hen, dus toen u plots niet meer kwam opdagen, gingen ze na waar u gebleven was (CGVS, p.15). U kreeg daarbij geen officiële brief, oproeping of bevel van de autoriteiten. Noch uitten ze enige bedreigingen of eisen. Niets wijst er dan ook op dat u hieromtrent nog problemen zou ondervinden bij terugkeer.

Gevraagd wat het probleem zou zijn bij een terugkeer naar Syrië indien u geen drukkerij meer zou hebben, verwijst u louter algemeen naar het gegeven dat u gearresteerd zou worden en ondervraagd omtrent uw vertrek uit Syrië en verblijf in het buitenland. Het CGVS wijst er op dat uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het feit Syrië te hebben verlaten implicaties kan hebben voor de behandeling van een individu bij terugkeer naar Syrië en dat de houding van de Syrische autoriteiten jegens terugkeerders niet eenduidig is (EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>; EUAA, Syria: Targeting of individuals van september 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_09_EU_AA_COI_Report_Syria_Targeting_of_individuals.pdf; EASO, Syria: Situation of returnees from abroad van juni 2021, p.1-22, beschikbaar op www.euaa.europa.eu/publications/coi-report-syria-situation-returnees-abroad-june-2021; EUAA, Syria Country Focus van oktober 2024, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_10_EUAA_COI_Report_Syria_Country_Focus.pdf),). Niettemin kan er in uw hoofde geen risico bij terugkeer worden weerhouden. U haalt namelijk geen (aannemelijke) concrete en individuele elementen aan die in die richting wijzen, evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Zo kan er geen vrees bij terugkeer in uw hoofde vastgesteld worden gelinkt aan uw job als zelfstandig drukker. Zolang uw drukkerij open was, gaf u de overheid immers de nodige informatie. U deed dan ook precies wat ze van u vroegen. Uit niets blijkt dat u bij terugkeer naar Syrië omwille van een vooraf bestaand probleem met de autoriteiten een risico zou lopen om te worden geïdendeerd, laat staan dat uw vertrek uit Syrië om die reden risico verhogend of verzwarend zou zijn. Evenmin brengt u zelf enig concreet element aan waaruit zou blijken dat u in geval van terugkeer naar Syrië alsnog in het vizier van de autoriteiten zou komen. U was nooit lid van een of andere politieke partij of andere groepering en er zijn geen indicaties dat u van oppositie-activiteiten zou beticht worden; of dat de overheid een veiligheidsdossier tegen u heeft opgemaakt; of dat u op een lijst van gezochte personen bestaat. Evenmin zijn er indicaties dat uw familieleden van oppositie-activiteiten zouden beticht worden. U heeft Syrië pas recent verlaten. Gedurende al de jaren tijdens de burgeroorlog dat u nog in Syrië woonde, nam u deel aan het openbare leven, en hebt u nooit problemen gekend met de overheid. Bovendien bent u afkomstig van Latakia, waar de Syrische regering grotendeels de controle is blijven behouden doorheen het conflict. Daarenboven woonde u gedurende de hele oorlog in de stad Jableh, een van de steden die bekend staat als stronghold van de Alawieten en het Assa-regime (zie administratief dossier). U kende als soennitisch Arabier in deze stad nooit enige persoonlijke problemen. De intensiteit van het conflict in Syrië is sinds 2018 stelselmatig afgenomen. Aangezien uw vertrek pas dateert van 21 september 2022, lijkt het bijgevolg weinig waarschijnlijk dat de Syrische autoriteiten u specifiek omwille van dit vertrek als een tegenstander van het regime zouden beschouwen. U hebt zich recent nog tot uw autoriteiten gewend voor bijvoorbeeld de afgifte van uw paspoort en u hebt hierbij geen problemen ondervonden. Eveneens verliet u legaal het land zonder enige problemen. Er zijn geen elementen aanwezig die erop wijzen dat u een zodanig profiel heeft met grote zichtbaarheid of een publiek karakter, dat u bij terugkeer naar Syrië in het vizier zou dreigen te komen van de Syrische autoriteiten.

Waar u verklaarde dat u meer geïdendeerd werd door het Syrische regime omwille van het feit dat u soennitisch moslim bent, dient het volgende bemerkt te worden. Hoewel het CGVS onderkent dat soennitische Arabieren door het regime kunnen worden geïdendeerd vanwege (vermeende) banden met de oppositie en er sprake is van discriminatie, is er geen sprake van een situatie waarin louter het feit een soennitisch moslim te zijn in Syrië een risico op vervolging of ernstige schade inhoudt (zie ook EUAA, Country Guidance Syria van april 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024/>). U maakt niet aannemelijk dat u door het Syrische regime zou worden aanzien als een tegenstander van het regime (zie elementen supra). Verder vertelde u dat u in 2011 voor drie dagen vastgehouden werd op verdenking van het afdrucken van verboden pamfletten tegen het regime en dat u deelnam aan protesten bij het begin van het conflict (CGVS, p.16, 20). Ten eerste betreffen deze elementen blote beweringen, die u geenszins staakt. Ten tweede maakt u zelf geen gewag van deze arrestatie noch uw deelname aan de protesten toen er over uw vrees bij terugkeer gesproken werd (CGVS p. 15). Ten derde werd u na drie dagen vrijgelaten door het regime en leek u hieromtrent nooit meer iets vernomen te hebben. Deze detentie hield ook geen verband met uw beweerdde deelname aan protesten (CGVS p. 9-10). Er deden zich geen verdere arrestaties of problemen voor in de verdere tien jaar dat u nog verbleef in Jableh, een stronghold van de Alawieten. Ten derde blijkt uit niets dat het regime op de hoogte zou zijn van uw deelname aan deze protesten. U verklaarde bovendien zelf dat u tijdens de betoging even mee ging, maar u terug trok toen u zag dat de betoging richting de Alawitische wijk trok (CGVS, p.20). Evenwel woonde u hierna nog zo'n tien jaar onder de controle van het regime in Latakia. De vaststelling dringt zich dan ook op dat indien ze het werkelijk op u gemunt zouden hebben, ze reeds alle kansen hadden u te treffen. Te meer dat u in uw huis bleef vertoeven, ging werken en uw leven verder zette zonder enige problemen. Ten vierde werkte u altijd mee wanneer het regime dit vroeg, schopte u niet tegen

hun schenen en liep u altijd mooi in de pas. U toont dan ook op geen enkele manier in concreto aan dat u door het Syrische regime zou aanzien worden als een opposant.

Wat betreft uw minderjarige zoon [M. T.], die in het kader van uw verzoek om internationale bescherming op uw bijlage ingeschreven staat, is bovenstaande motivering eveneens van toepassing. Daarenboven werd u nog specifiek de vraag gesteld wat u vreest in hoofde van uw zoon (CGVS, p.16). U antwoordde dat u schrik heeft dat hij ondervraagd zal worden door de veiligheidsdiensten, omdat hij op de hoogte was van uw job en soms meehielp in de drukkerij. Dit zijn echter loutere veronderstellingen. Zo werd supra vastgesteld dat u geen vrees in uw hoofde aantoonde gelinkt aan uw drukkerij en de samenwerking met het Syrische regime. Bijgevolg kan niet ingezien worden waarom uw zoon dan weer wel een vrees hieromtrent dient te koesteren. Tevens kende u geen concrete problemen tijdens uw verblijf in Syrië en haalde u dit evenmin aan met betrekking tot uw zoon [M. T.]. Verder kon geen vrees in zijn hoofde worden vastgesteld, noch haalde u andere elementen aan. Volledigheidshalve bemerkt het CGVS dat [M. T.] uw enige zoon is en hij daardoor geen militaire dienst moet uitvoeren (zie administratief dossier), hetgeen u ook bevestigde (CGVS, p.16).

Het loutere feit dat u een familielid bent van een begunstigde van internationale bescherming, zijnde uw broer en een halfbroer, heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn : de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw verzoek kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De paspoorten en identiteitskaarten van u, uw echtgenote, dochters en zoon, en uw rijbewijs staven louter jullie identiteit, hetgeen hier niet betwist wordt. Ook de familiesamenstelling, het familieboekje en de huwelijksakte leveren louter een bewijs voor jullie familiale band, wat niet in twijfel wordt getrokken. Uw militair boekje en het afzwaaiattest van uw militaire dienst bewijzen enkel dat u uw verplichte militaire dienst heeft uitgevoerd. De Belgische identiteitskaarten van uw (half)broers [H.] en [A.] tonen louter aan dat deze personen in België de nationaliteit verkregen hebben. Alle documenten in verband met uw drukkerij staven het feit dat u als job effectief een drukkerij uitbaatte, echter wordt dit gegeven niet betwist. Alle voorgaande documenten tonen echter op geen enkele manier aan dat u bij een terugkeer naar Syrië een persoonlijke vrees op vervolging dient te koesteren. Tenslotte legde u nog enkele medische attesten uit België voor. Deze attesten leveren geen bewijswaarde inzake uw vermeende vrees voor het Syrische regime. Ze zeggen enkel iets over uw fysieke toestand en tonen geen actuele vrees in uw hoofde aan door de aangehaalde elementen supra. Hierbij verwijst het CGVS nog naar het feit dat u voor medische klachten die geen verband houden met de Vluchtelingenconventie eventueel beroep kan doen op andere procedures, namelijk een verzoek tot machtiging van verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus aan Syrische onderdanen met een risicoprofiel kan aan Syrische verzoekers om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend, indien het willekeurige geweld als gevolg van het gewapende conflict in hun land van herkomst een zodanig niveau bereikt dat er gegronde redenen zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Bij de beoordeling van de huidige veiligheidssituatie in Syrië wordt rekening gehouden met de EUAA Country Guidance: Syria van april 2024 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-syria-2024>), het EUAA COI Report: Syria Security situation van oktober 2023 (beschikbaar op euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-0/2023_10_COI_Report_Syria_Security_Situation_EN.pdf) en op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_syria_security_situation_2023_1009.pdf) en de COI Query Response – Syria van 6 december 2023 (beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_12_EUAA_COI_Query_Response_Q69_Syria_Major_human_right_s_security_and_socio_economic_development)

De voormelde EUAA Country Guidance benadrukt, net als de rechtspraak van het Hof van Justitie, dat het bestaan van een gewapend conflict niet voldoende is om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er ten minste sprake moet zijn van willekeurig geweld. Het geweldniveau in Syrië verschilt van regio

tot regio en bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie moet rekening worden gehouden met de volgende elementen: i) de aanwezigheid van actoren van geweld; ii) de aard van de gebruikte tactieken en methoden; iii) de frequentie van veiligheidsincidenten; iv) de mate van geografische spreiding binnen een provincie; v) het aantal burgerslachtoffers; en vi) de mate waarin burgers de provincie zijn ontvlucht als gevolg van het gewapende conflict.

Bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Syrië door het Commissariaat-generaal wordt rekening gehouden met bovenstaande indicatoren. Er wordt ook rekening gehouden met andere indicatoren, in de eerste plaats bij het onderzoek van de individuele behoefte aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de behoefte aan bescherming die voortvloeit uit de onveiligheid in de regio van herkomst, wanneer de bovengenoemde indicatoren niet volstaan om het reële risico voor burgers te beoordelen.

In 2022 is het Syrische grondgebied verdeeld in vijf geografische gebieden: (i) een gebied onder controle van het Syrische regime, gesteund door Rusland en Iran; (ii) een gebied in het noorden van het land, onder controle van Turkije en de met Turkije geassocieerde Syrische rebellen; (iii) een gebied in het noordoosten van het land, onder controle van de Koerdische PYD/SDF, gesteund door westerse landen; (iv) het rebellegebied in het noordwesten van het land; en (v) het woestijngebied rond de grensovergang bij Tanf in het oosten van Syrië, dat onder controle staat van de Verenigde Staten en een rebellenmilisie.

De afgelopen jaren is het Syrische leger er - met militaire steun van Rusland en Iran - in geslaagd om grote delen van het land te heroveren op de rebellen of jihadististen. In de eerste helft van 2018 heroverden de Syrische autoriteiten het door de opstandelingen bezette gebied in de voormalige de-escalatiezones in het noorden van de provincie Homs en ten oosten van Damascus. In juni 2018 startten de regeringsgezinde troepen operatie Basalt, met als doel het zuiden van Syrië te heroveren op de gewapende organisaties van het Zuidelijk Front. Dankzij deze operatie kreeg het Syrische regime in juli 2018 weer de volledige controle over het gebied langs de grens met Jordanië en de demarcatielijn met Israël. Sinds maart 2021 controleert de regering van Damascus het grootste deel van Syrië, d.w.z. de provincies Damascus, Rif Dimashq, Quneitra, Dara'a, Suwayda en Tartous, het grootste deel van de provincies Homs, Hama en Latakia, een aanzienlijk deel van de provincie Aleppo en het zuidelijke deel van de provincies Raqqah en Deir ez-Zor. Het regime controleert ook de grootste stedelijke centra van Syrië zoals Damascus, Aleppo, Homs, Hama, Latakia en Deir ez-Zor. Het conflict heeft echter de rol, de reikwijdte en de institutionele capaciteit van de overheid in de door de regering gecontroleerde gebieden aanzienlijk aangetast. De Syrische regering controleert de facto de politie, de veiligheidstroepen en het leger, maar buitenlandse actoren en pro-regimemilities oefenen aanzienlijke invloed uit op bepaalde delen van het grondgebied die theoretisch onder regeringscontrole staan.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal incidenten in Syrië sinds de tweede helft van 2018 duidelijk is afgenomen en dat de mate van geweld, de omvang van willekeurig geweld en de impact van het conflict in Syrië per regio aanzienlijk verschillen. Wegens deze grote regionale verschillen moet er niet alleen rekening worden gehouden met de huidige situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in de regio waar u vandaan komt. Gelet op uw verklaringen over de plaats waar u vandaan komt in Syrië, is het in dit geval de veiligheidssituatie in de provincie Latakia die onderzocht moet worden.

De provincie Latakia ligt in het noordwesten van het land. Volgens de beschikbare informatie wordt de bevolking van de provincie Latakia geschat op meer dan 1,2 miljoen inwoners. Sinds het begin van het conflict bleef het grootste deel van de provincie Latakia onder controle van de Syrische regering. De stad Lattakia is het bastion van de alawieten en de familie Assad.

In de periode van augustus 2022 tot juli 2023 bleef de provincie Latakia onder controle van de Syrische regering. Slechts een smalle strook in de noordoostelijke hoek van de provincie wordt gecontroleerd door gewapende troepen die tegen de regering zijn, waaronder Hay'at Tahrir al-Sham (HTS). Al Qaida blijft ook beperkt aanwezig in het noorden van de provincie met zijn lokale afdeling Hurras al-Din. Russische en Iraanse troepen zijn aanwezig in de provincie en gestationeerd op verschillende locaties, waaronder de Russische militaire luchtmachtbasis Hmeimin. In de provincie werd ook de aanwezigheid van Turkse militairenesignaleerd.

HTS lanceerde operaties tegen het reguliere leger in het noorden van de provincie, voordat deze werden onderbroken door de aardbeving en vervolgens eind februari 2023 werden hervat. In dezelfde maand viel HTS het hoofdkwartier aan van het regime in Jabal al-Akrad, ten noorden van de stad Latakia, waarbij tien doden onder de regeringstroepen vielen. Eind mei 2023 werd een Russische kolonel gedood ten noorden van Latakia, wat leidde tot een intensivering van de Russische bombardementen in de regio Idlib, waarbij ook slachtoffers vielen in de provincie Latakia. In juni 2023 werd het kamp Wadi Khaled ten noorden van Latakia getroffen door Russische luchtaanvallen, waarbij ten minste 16 burgers omkwamen. Het regeringsleger voerde ook zijn aanvallen op dorpen op de grens tussen de provincies Idlib, Aleppo en Latakia op. In juli 2023 was een droneaanval gericht op de Russische basis in Hmeimin. Er werden ook verschillende Israëlische luchtaanvallen geregistreerd.

In augustus en september 2023 waren er clashes tussen HTS en de regeringstroepen in Noordwest-Syrië, inclusief de provincie Latakia. In de nasleep van een drone-aanval op de Militaire Universiteit in de provincie Homs in oktober 2023, voerden de regeringstroepen en de Russische strijdkrachten de aanvallen op de door HTS gecontroleerde gebieden in Noordwest-Syrië op, terwijl HTS naar verluidt reageerde met drone-aanvallen, ook in Latakia.

Van augustus 2022 tot juli 2023 registreerde het ACLED (Armed Conflict Location and Event Data Project) 263 veiligheidsincidenten (wat overeenkomt met 5,1 incidenten per week) in de provincie Latakia. Deze incidenten bestonden voornamelijk uit "explosions/remote violence" en "battles". In veel mindere mate werden vier incidenten geregistreerd als "violence against civilians". In de periode van 1 augustus tot 30 november 2023 werden 146 veiligheidsincidenten geregistreerd (gemiddeld 8,4 incidenten per week). Bijna al deze incidenten vonden plaats in de districten Al-Hafa en Latakia. Ter vergelijking: in de districten Al-Qardaha en Jableh werden zeer weinig incidenten geregistreerd.

Tussen augustus 2022 en juli 2023 waren er in de provincie Latakia als geheel relatief weinig veiligheidsincidenten in verhouding tot het aantal inwoners. Er werden vijf burgerslachtoffers geregistreerd voor deze periode (d.w.z. minder dan één burgerdode per 100.000 inwoners). Van augustus tot november 2023 werden drie burgerslachtoffers geregistreerd. Bovendien is het geweld als gevolg van het conflict voornamelijk gericht. Het neemt vooral de vorm aan van gewapende confrontaties tussen rebellen en Syrische veiligheidstroepen of "explosions/remote violence", zoals lucht- en droneaanvallen door de Syrische en Russische luchtmacht.

De provincie Latakia, voornamelijk in het noorden, blijft echter getroffen door de aanwezigheid van mijnen en explosieven die niet tot ontploffing zijn gebracht.

In zijn "Country Guidance" van april 2024 is het EUAA van mening dat de provincie Latakia een provincie is waar geen sprake is van grootschalig willekeurig geweld en waar bijgevolg een hoger niveau van "persoonlijke omstandigheden" vereist is om aan te tonen dat er een reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer zou zijn. In het kader van de appreciatiemarge waarover ze beschikt, is de commissaris-generaal, na een grondig onderzoek van de beschikbare informatie en rekening houdend met de bovenstaande vaststellingen, tot de conclusie gekomen dat, hoewel de stad Jableh in de provincie Latakia een situatie van willekeurig geweld kent, niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie er van die aard is dat een burger die naar deze provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. U hebt geen informatie verstrekt waaruit het tegendeel blijkt. In de stad Jableh in de provincie Latakia bestaat er momenteel voor burgers dus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980.

Dit doet de vraag rijzen of u zich kunt beroepen op persoonlijke omstandigheden die de ernst van de bedreiging van het willekeurige geweld in de stad Jableh in de provincie Latakia, wat u betreft, dermate verhogen dat er moet worden aangenomen dat u bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de stad Jableh in de provincie Latakia actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Dienaangaande benadrukt het CGVS dat het louter aanhalen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat er een reëel risico is. Dit risico dient immers ook steeds te worden getoetst aan enkele objectieve vaststellingen en een verzoeker om internationale bescherming dient in dit verband het risico concreet aannemelijk te maken. De bewijslast rust hierbij in eerste instantie op de verzoeker om internationale bescherming. Deze regel geldt onverkort voor de verzoeker die van mening is dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestaan die de toepassing van de "sliding scale", zoals uitgewerkt in de jurisprudentie van het Hof van Justitie (HvJ 17 februari 2009 (GK), "Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie", nr. C-465/07), rechtvaardigen. Je kan derhalve niet volstaan met het opsommen van persoonlijke omstandigheden maar dient concreet toe te lichten waarom deze persoonlijke omstandigheden kunnen worden aangemerkt als risicoverhogende factoren in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zoverre u aanvoert dat u persoonlijk een hoger risico loopt om getroffen te worden door het willekeurig geweld te Latakia en hierbij verwijst naar uw fysieke moeilijkheden, dient opgemerkt te worden dat dit element niet bestempeld kan worden als een persoonlijke omstandigheid die tot gevolg heeft dat u, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Immers blijkt uit de attesten weliswaar diagnoses van artrose, osteoporose en pijn omwille van de veroudering en compressie van zenuwwortels in uw zenuwkolom. Nergens uit de attesten blijkt echter dat deze fysieke moeilijkheden dermate ernstig zijn dat u meer dan iemand anders riskeert slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (hierna: het Vluchtelingenverdrag), de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet uitdrukkelijke motivering bestuurshandelingen), het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en de samenwerkingsplicht.

2.2. De verzoekende partij betwist in haar verzoekschrift de motivering die door de commissaris-generaal werd uiteengezet in de bestreden beslissing. Ze stelt daarbij dat ze in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3. De verzoekende partij vraagt in hoofdorde om haar de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde haar de subsidiaire bescherming toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en voor verder onderzoek terug te sturen naar de commissaris-generaal.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Gelet op het verzoekschrift, de motieven van de bestreden beslissing en de stukken in het administratief dossier, blijkt duidelijk dat de landeninformatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gesteund bij het nemen van de bestreden beslissing inmiddels volledig is achterhaald. De algemene situatie in Syrië is immers drastisch gewijzigd, gelet op de val van het regime Assad op 8 december 2024 en de komst van nieuwe machthebbers, met name HTS.

De repercussies hiervan kunnen heden onvoldoende worden ingeschat. De veiligheidssituatie is onduidelijk. Evenzeer is de situatie voor minderheden onduidelijk omdat er nog geen voldoende zicht is op het beleid van de nieuwe machthebbers ten aanzien van minderheden. Er is enkel geweten dat HTS, een soennitische organisatie, haar wortels heeft in Al-Nusra en Al-Qaeda en streeft naar de oprichting van een islamitische staat in Syrië. HTS wordt verder beschouwd als een terroristische organisatie die is gekend voor haar autoritair bestuur in Idlib en voor mensenrechtenschendingen (EUAA “Country guidance: Syria”, april 2024, p. 24-25, e.v.).

In dit verband blijkt uit de consulteerbare weblink in de aanvullende nota van de verzoekende partij dat de commissaris-generaal op haar website meedeelt dat zij sinds 9 december 2024 de behandeling van dossiers van verzoekers afkomstig uit Syrië tijdelijk opschort *“in de context van de recente gebeurtenissen in Syrië”* en *“tot wanneer het CGVS over voldoende objectieve informatie beschikt om de veiligheidssituatie in Syrië en het risico op vervolging accuraat te kunnen beoordelen”*.

De verzoekende partij wijst ter terechtzitting op het feit dat haar probleem nog groter is geworden door de recente machtswissel van de HTS-groep die haar zeker als haar vijand zal beschouwen. Ze wijst op de huidige veiligheidssituatie in Syrië die ze heeft willen aantonen door landeninformatie toe te voegen aan het administratief dossier. Volgens haar is haar minderjarige zoon ook het slachtoffer.

De verzoekende partij verklaart dat ze reeds voor de start van de Syrische burgeroorlog diende samen te werken met het regime van Assad om informatie aan hen door te spelen over klanten in haar drukkerij. Na de uitbraak van de burgeroorlog moest ze nauwgezet rapporteren aan het regime over wat haar activiteiten waren in de drukkerij. Ongeveer om de week moest de verzoekende partij zich gaan aanmelden bij het voormalig Syrische regime. Ze verklaart dat het regime op die manier controle wilde houden op de drukkerij. Leden van het regime kwamen ook af en toe langs in de drukkerij en vroegen gratis diensten aan haar, zoals het afdrukken van uitnodigingen of ze namen spullen mee waarop de verzoekende partij drukwerk had uitgevoerd. Haar echtgenote was eveneens werkzaam voor de Syrische overheid als ambtenaar-ingenieur. Bovendien was ze woonachtig in Latakia, een gebied dat steeds onder de controle is gebleven van het regime van Assad tijdens het conflict. Bovendien dient de verzoekende partij haar verzoek om internationale bescherming ook in namens haar minderjarig kind.

De Raad herinnert eraan dat het onderzoek van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden stappen, waarbij de eerste stap de vaststelling betreft van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen, terwijl de tweede stap de beoordeling in rechte van deze gegevens betreft, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden van de artikelen 9 en 10 of 15 van richtlijn 2004/83 voor de toekenning van internationale bescherming.

Voor de eerste stap is krachtens artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist dat een beschermingsverzoek individueel wordt beoordeeld en dat hierbij rekening wordt gehouden met, ten eerste, alle relevante feiten betreffende de algemene situatie in het land van herkomst en, ten tweede, alle relevante elementen die verband houden met de individuele status en de persoonlijke situatie van de betrokken verzoeker. Wat de relevante feiten inzake de algemene situatie in het land van herkomst betreft, is het noodzakelijk dat in deze nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst van de betrokken verzoeker (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, X / *International protection Appeal Tribunals, Minister for Justice and Equality, Ireland, Attorney General*, pt. 45-55).

4.2. De commissaris-generaal was niet ter terechtzitting aanwezig en heeft ook geen aanvullende nota neergelegd, ondanks de mededeling op haar eigen website, en aldus geen standpunt ingenomen met betrekking tot de elementen aangebracht door de verzoekende partij.

Hoewel het duidelijk is dat de algemene situatie in Syrië drastisch is gewijzigd en daargelaten de vaststelling dat de verzoekende partij ook zou moeten worden gehoord over de impact van de actuele algemene situatie in Syrië op haar persoonlijke situatie en individuele omstandigheden, beschikt de Raad op heden niet over volledige en actuele landeninformatie om in het voorliggende beschermingsverzoek na een uitputtend en geactualiseerd onderzoek uitspraak te doen over de vraag of de verzoekende partij voldoet aan de voorwaarden om internationale bescherming te krijgen. Bovendien dient haar profiel als drukker die diende te rapporteren aan het regime van Al-Assad, de tewerkstelling van haar echtgenote als ambtenaar-ingenieur en haar minderjarig kind namens wie ze ook het verzoek om internationale bescherming ingediend heeft meegenomen te worden in de beoordeling van haar nood aan internationale bescherming.

De Raad verkeert bijgevolg in de onmogelijkheid om op correcte wijze het geheel van de feitelijke gegevens in rechte te beoordelen, met name om in een tweede stap na te gaan of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming, nu hij niet beschikt over pertinente en geactualiseerde informatie met betrekking tot de huidige algemene situatie in het land van herkomst, zoals artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet vereist.

4.3. Gelet op de beperkte landeninformatie die door de verzoekende partij zelf wordt aangereikt en gelet op de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting, vermits de Raad geen onderzoeksbevoegdheid heeft en de gewijzigde algemene situatie in Syrië kan de Raad in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van de verzoekende partij aldus niet verder op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep dat voldoet aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek.

Het ontbreekt de Raad aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 19 november 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig april tweeduizend vijftientwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter
---------------	-----------------

M. DENYS,	griffier
-----------	----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

M. RYCKASEYS